

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. De gradibus humilitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

DIES IV.

De Gradibus Humilitatis.

I.

Humilitas est virtus, quæ ob perfectam cognitionem, quam nobis de nobismetipsis præbet, impedit, quò minùs nos magni faciamus, & extollamus, unaque suppressit, vel moderatur desiderium, quo ab alijs magni fieri, honorarique cupimus. Hæc virtus plures habet gradus. Primus in eo consistit, ut non modò coram Deo agnoscamus, nos nihil esse, nihil ex nobismetipsis habere, præter imbecillitates, & misérias, nihil posse, nisi peccare, & nos ipsos perdere; sed insuper ut hanc miseriam, & impotentiam clarè, & cum pio quodam affectu perspiciamus, & in harum contemplatione nobis non complacemus, sed etiam interiùs nos contemnamus; ita, ut nihil nobis tribuamus, de nulla re superbiamus, nullius hominis æstimationem quæramus, sed eà nos indignos judicemus, ut laudes, quibus ornatur, graviter feramus, idcirco, quòd iniquè in nos collatas esse credamus; ut continuò ad nostri confusionem, & depressionem coram Deo pa-

October.

rati sumus, lætisque, quòd Deus sit omnia, nos verò nihil. Primus iste humilitatis gradus inerat S. Francisco, quem hodie veneratur Ecclesia; qui, cum vir tam sanctus esset, maximum se peccatorem reputabat; siquidem in se non considerabat, nisi id, quod ex se, non verò id, quod ex Deo erat. Et tu, qui peccatis obnoxius es, nōne sanctus haberi cupis, quòd scelera gravia non committas?

II. Alter humilitatis gradus in hoc versatur, ut contemptum moderatè feramus. Si contemptum spectemus, ut verum malum, æquo animo propter Deum ferendus est. Si, ut sæpè accidit, malum non est, nisi imaginarium, contemnere eum oportet. Vel enim contemptum hunc, qui mihi obvenit, mereor, vel non? si eum mereor, redditur mihi, quod debetur: possumne jure conqueri? si eum non mereor, tunc is, qui me contemnit, magis sibiimet, quàm mihi, iniquus est: lædit enim veritatem, lædit charitatem, & eà forsan penitus excidit. Annon deplorari meretur? Philosophorum quidam dicebat: Contemptum per contemptum ulciscere: sed Christianus contemptum tolerat, & illum, qui ipsum, iniquè sprexit, deplorat, vel excusat. Contemnant me, cogitent de me,

me, quod libuerit, reapse denique sum is, qui coram Deo iudice sum, dicebat humilis S. Franciscus, contemnant me homines; si tibi Domine probor, quid meæ refert? tuum solius iudicium meriti regula est, eritque meæ felicitatis origo. Si Deo placeo, annon contentum esse me oportet? quis unquam coram oculis suis minor fuit, quis mundi oculis vilior esse visus est, quam S. Franciscus? & interea quis coram Deo maior fuit, quam ipse?

III. Tertius humilitatis gradus eò se extendit, ut quis sui contemptum amet. Et verò si contemptus boni quiddam est, an non amari meretur? & nonne bonus est, si eum oculis fidei intueamur, quandoquidem medium nobis suppeditat id, quod nobis charissimum est, nempe honorem nostrum Christo consecrandi: quin eò usque pervenire debemus, ut eum desideremus, cum is nos reddat scopum approbationis, & amoris Dei, qui non potest non approbare sacrificium, quod tanto nobis pretio constat. Denique eò enitendum, ut contemptum quæramus; cum hoc sit medium acquirendi similitudinem cum Deo contempto, cum Deo in nihilum quasi redacto. Quanta hæc felicitas! quantus honor! S. Franciscus id probè noverat,

Is

Otober.

Is enim, cum angeretur, quod se aestimari, honorarique animadverteret, quaedam, ut videbatur, statu suo indigna agebat, ut se contempui exponeret, ratus, multum se lucrari, si hominum aestimatione excideret; quod hæc vanam sibi inspirare gloriam posset. Nihil adeo frangere arrogantiam nostram deber, sicut timor contemptus, & depressionis; cum fides nos doceat, quanti eam Christus fecerit, quantoque fervore eam amplexus fuerit.

Si necdum sat habes animi, ut ad tertium humilitatis gradum aspires, conare saltem ad secundum usque pertingere.

Substantia mea tanquam nihilum ante te. Psal. 38. v. 6.

Ama nesciri, & pro nihilo reputari. Imit. Christi.

DIES